

Knjiga proroka Daniela - broj devet

Prva anđeoska poruka

Jeff Pippenger

2023-12-04

Danijelovo prvo poglavlje predstavlja poruku prvoga anđela iz četrnaestoga poglavlja Otkrivenja. Jojakim simbolično označava da je riječ o osnaživanju poruke prvoga anđela, a ne o njezinu dolasku u „vrijeme svršetka“. Svi proroci ukazuju na „posljednje dane“ istražnoga suda, tako da to poglavlje predstavlja 11. rujna 2001., kada je započeo proces kušnje za sto četrdeset i četiri tisuće. U trećem poglavlju Malahije taj je proces prikazan kao proces čišćenja, kada glasnik pripravlja put da glasnik Saveza iznenada dođe u svoj hram. Glasnik koji pripravlja put, koji je ujedno i „glas“ što više u pustinji, također je kušnja, koja je dio procesa čišćenja. U trećem poglavlju Malahije sto četrdeset i četiri tisuće prikazani su kao sinovi Levijevi. Sinovi Levijevi predstavljaju one koji su stali uz glasnika Mojsija u pobuni oko zlatnoga teleta, koje je predstavljalo sliku Zvijeri.

Položiti kušnju slike zvijeri još je jedan biblijski prikaz drugoga od triju ispita koji sačinjavaju proces čišćenja. Sinovi Levijevi moraju proći taj ispit prije nego što budu zapečaćeni.

Pečaćenje iz osmog i devetog poglavlja Ezekijela još je jedan prikaz procesa čišćenja koji je započeo 11. rujna 2001. U osmom poglavlju oni u Jeruzalemu koji se na koncu klanjaju suncu predstavljaju četiri naraštaja laodicejskog adventizma. U devetom poglavlju oni koji primaju pečat uzdišu i plaču zbog gadosti koje se čine usred Jeruzalema. Jeruzalem je Božja crkva.

Poruke trojice anđela također su prikaz procesa čišćenja. Te tri poruke predstavljaju trostupanjski proces ispitivanja, i potrebno je da sinovi Levijevi prođu prvu kušnju kako bi uopće bili uključeni u drugu kušnju. Treća kušnja drukčije je vrste, jer predstavlja kušnju koja utvrđuje jesu li sinovi Levijevi uspješno prošli prve dvije kušnje. To je proročki lakmus-test. Prva kušnja jest prehrambena kušnja (u duhovnom smislu), jer se prolazi ili pada na temelju toga prihvaćaju li sinovi Levijevi poruku koju daje Duh Sveti preko Ilije, glasnika koji pripravlja put glasniku Saveza.

Prvi redak knjige Otkrivenja naglašava ozbiljnost te poruke. Namjerno ističe da je poruku koju ljudski glasnik, predstavljen kao Ivan, šalje crkvama, njemu dao Gabriel, koji ju je primio od Krista, koji ju je pak primio od Oca. Ilijina poruka posjeduje autoritet božanstva, a odbaciti Ivanovu poruku, ili Ilijinu, ili „glas vapijućega u pustinji“, znači odbaciti Otkrivenje Isusa Krista.

Drugi je ispit vizualni ispit, jer kada sinovi Levijevi pojedu poruku Ilijinu, koja je bila u ruci anđela što je sišao da rasvijetli zemlju svojom slavom, oni su prihvatili biblijsku metodologiju koja im omogućuje da ispravno razaznaju znakove vremena. Ta metodologija omogućuje sinovima Levijevim da prepoznaju kako ti znakovi vremena pokazuju da se Crkva i država u Sjedinjenim Državama sjedinjuju, u ispunjenju kušnje slike Zvijeri. Još važnije, ti znakovi vremena, kada se smjeste u kontekst svetih reformnih linija, predstavljaju samu bit Alfe i Omega, pri čemu početak oslikava svršetak. Svete reformne linije prepoznaju da Božji narod mora učiniti sve što je u

njegovoj moći kako bi surađivao u djelu priprave sebe za pečat Božji.

Stoga, ljubljani moji, kao što ste uvijek bili poslušni, ne samo za moje nazočnosti nego sada još mnogo više u mojoj odsutnosti, sa strahom i drhtanjem izgrađujte svoje spasenje. Jer Bog je taj koji u vama djeluje i htjeti i činiti prema svojoj dobroj volji. Sve činite bez mrmljanja i prepiranja, da budete besprijeekorni i bezazleni, djeca Božja bez prijekora usred pokvarena i izopačena naraštaja, među kojima svijetlite kao svjetlila u svijetu. Filipljanima 2:12–15.

Daniel, Hananja, Mišael i Azarja, njih četvorica, predstavljaju adventiste sedmoga dana diljem svijeta, koji prepoznaju 11. rujna 2001. kao prepoznavanje silaska anđela iz Otkrivenja osamnaest, te odlučuju uzeti skrivenu manu koja je u njegovoj ruci i jesti je. Skrivena mana koju valja jesti, kao što je apostol Pavao upravo naveo, predstavlja Boga (skrivenu manu), koji djeluje u svome narodu da vrši Njegovu volju i dobrohotnost. Pavao predstavlja glasnika Filadelfijcima, a odbaciti njegovu poruku značilo je smrt. Daniel, Hananja, Mišael i Azarja predstavljaju one koji odlučuju jesti skrivenu manu.

A među njima bijahu od sinova Judinih: Daniel, Hananija, Mišael i Azarija. Njima upravitelj dvorana nadjenu imena: Danielu nadjenu ime Beltešasar; Hananiji Šadrak; Mišaelu Mešak; a Azariji Abednego. Ali Daniel odluči u svom srcu da se neće onečistiti kraljevim jelom ni vinom koje je on pio; stoga zamoli upravitelja dvorana da se ne onečisti. Daniel 1:6–8.

Daniel odlučuje da želi pojesti poruku koja je sišla s neba 11. rujna 2001., a također odbiti poruku prikazanu kao babilonska hrana i piće. Ašpenaz je odabrao koje judejske sužnjeve treba dovesti pred kralja.

I kralj reče Ašpenazu, poglavaru svojih dvorana, da dovede neke od sinova Izraelovih, i od kraljevskoga sjemena, i od knezova; mladiće na kojima nije bilo nikakve mane, nego su bili lijepa izgleda, vješti u svakoj mudrosti, spretni u znanju i razumni u nauci, i takve u kojima bijaše sposobnost da stoje u kraljevu dvoru, i da ih pouče pismu i jeziku Kaldejaca. Daniel 1:4, 5.

Ako slijedimo lanac zapovijedanja prepoznat u Otkrivenju, prvom poglavlju i prvom retku, Nabukodonozor je zapovjedio Ašpenazu da izabere djecu koja su ispunjavala proročanstvo što ga je Izaija navijestio Ezekiji. Ašpenaz je primio poruku, a zatim ju je predao Melzaru, knezu eunuhâ. Nabukodonozor predstavlja nebeskoga Oca; Ašpenaz predstavlja Krista, a Melzar predstavlja Gabrijela. Ašpenaz je znao koju djecu treba izabrati i znao je da će Daniel donijeti ispravnu odluku u pogledu prehrane prije nego što ga je doveo pred kralja.

A Bog bijaše dao Danielu da stekne naklonost i milosrđe kod kneza dvorana. I knez dvorana reče Danielu: Bojim se svojega gospodara kralja, koji vam je odredio jelo i piće; jer zašto bi on vidio da su vam lica mršavija nego u mladića koji su vama po dobi jednaki? Tako biste doveli moju glavu u pogibelj pred kraljem. Daniel 1:9, 10.

Melzar ovdje prepoznaje prvi korak poruka trojice anđela. Prvi je korak bojati se Boga, kako je prikazano Melzarovim strahom od Nabukodonozora. Već je u ovim člancima pokazano da hebrejska riječ „istina“, nastala spajanjem prvoga, trinaestoga i posljednjega slova hebrejskoga

alfabeta, predstavlja trostupanjski proces kušanja poruka trojice anđela. Pritom je na temelju više svjedoka utvrđeno da je poruka prvoga anđela sadržavala sva tri od tri ispita koja su predstavljena porukama trojice anđela. Poruka prvoga anđela prepoznata je kao vječno evanđelje, čime se određuje kao isto evanđelje od Adamovih dana pa sve do Drugoga Kristova dolaska.

I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba, imajući vječno evanđelje da ga navijesti onima koji prebivaju na zemlji, i svakomu narodu, i plemenu, i jeziku, i puku, govoreći jakim glasom: Bojte se Boga i podajte mu slavu, jer dođe čas njegova suda; i poklonite se Onomu koji je stvorio nebo, i zemlju, i more, i izvore voda. Otkrivenje 14,6.7.

Prvi korak poruke prvoga anđela jest strah Božji. Drugi korak jest dati mu slavu, a treći je dolazak časa njegova suda. U odnosu na poruke druga dva anđela, poruka prvoga anđela glasi: „Bojte se Boga.“ Poruka drugoga anđela zatim objavljuje pad Babilona, i bilo u mileritskom pokretu prvoga anđela, bilo u pokretu trećega anđela, poziv da se iziđe iz Babilona jest mjesto gdje se ostvaruje očitovanje izlivanja Duha Svetoga. U tom vremenskom razdoblju, bilo da je prikazano kao Ponoćni poklik, glasni poklik ili kasna kiša, oni koji navješćuju poruku slave Boga. U poruci drugoga anđela Bogu se daje slava, a to vremensko razdoblje vodi do određene točke u vremenu kada je u mileritskoj povijesti započeo istražni sud, ili do suda nad bludnicom Babilonom koji se odvija u krizi nedjeljnog zakona.

Melzarov strah predstavlja poruku prvoga anđela, i njime započinje desetodnevno kušanje u pogledu prehrane, pri čemu broj deset također označava kušnju. Melzarov izraz da se boji kralja bio je istovjetan Danielovu strahu od Boga više nego od kralja te njegovoj odluci u srcu da se ne okalja babilonskom hranom. Razdoblje kušnje Daniela i trojice dostojnih bilo je tri godine, predstavljajući tako tri koraka poruka trojice anđela.

I kralj im odredi svakodnevni obrok od kraljevskih jela i od vina koje je on pio, hraneći ih tako tri godine, da bi na svršetku toga vremena mogli stupiti pred kralja. Daniel 1,5.

Prvo poglavlje Daniela predstavlja osnaživanje poruke prvoga anđela, i ondje označuje početak ispita u pogledu prehrane, koji je u mileritskoj povijesti bio predložen jedenjem male knjige. Razdoblje kušnje za Daniela i trojicu dostojnika bilo je izvršeno u prvih deset dana od te tri godine. Deset je simbol procesa kušanja, kao što je bilo predloženo kod drevnoga Izraela kada su odbacili desetu kušnju predstavljenu porukom Jošue i Kaleba. To je također predloženo u vremenu progonstva u crkvi u Smirni.

Ne boj se ničega od onoga što ćeš pretrpjeti: evo, đavao će neke od vas baciti u tamnicu, da budete iskušani; i imat ćete nevolju deset dana. Budi vjeran do smrti, i dat ću ti vijenac života. Otkrivenje 2,10.

Savjet crkvi u Smirni bio je da se ne boji procesa kušnje, jer ako bi se bojali Boga, On bi njihovo bogobojazno strahopoštovanje nagradio krunom života. To bogobojazno strahopoštovanje predloženo je Danielovom željom da jede nebesku manju.

Tada reče Daniel Melzaru, kojega je knez dvorana postavio nad Danielom, Hananijom, Mišaelom i Azarijom: Kušaj, molim te, svoje sluge deset dana; i neka nam daju povrće za jelo i

vodu za piće. Zatim neka se pred tobom pogledaju naša lica i lica mladića koji jedu od dijela kraljeva jela; pa kako vidiš, tako postupaj sa svojim slugama. I on ih posluša u toj stvari te ih kuša deset dana. Daniel 1:10–14.

Prva kušnja bila je bojati se Boga, kao što je prikazano u Melzaru i Danielovoj odluci u njegovu srcu da se ne onečisti babilonskim jelom i pićem. Drugi element poruke prvoga anđela jest dati slavu Bogu, što predstavlja vidljivo očitovanje učinaka prehrane. Na kraju deset dana Daniel i trojica dostojnika proslavili su Boga svojim tjelesnim izgledom.

I na kraju deset dana lica im se pokazale ljepšima i tijela punijima od sve djece koja su jela obrok kraljeve hrane. Tada im nadstojnik uze njihov obrok hrane i vino koje su trebali piti te im davaše povrće. A ovoj četvorici dječaka Bog dade znanje i vještinu u svakoj nauci i mudrosti; a Daniel je imao razumijevanje svih viđenja i snova. Daniel 1:15–17.

Četvero djece prošlo je prvu kušnju prehrane, ondje gdje su Adam i Eva pali, i koja je predstavljala prvu kušnju koju je Krist podnio neposredno nakon svojega krštenja. Kristovo je krštenje bilo osnaženje prve poruke u njegovoj proročkoj liniji. Ono je osnažilo i potvrdilo poruku koju je naviještao „glas u pustinji”. Potom je, kao i u slučaju Daniela i trojice dostojanstvenika, Krist bio kušan u pogledu prehrane četrdeset dana, kao što je Daniel bio deset dana. Daniel i Krist predočavali su kušnju skrivene mane u anđelovoj ruci koji je sišao 11. rujna 2001. Za Krista i za Daniela uslijedile su još dvije kušnje. Druga je kušnja bila ona u kojoj su Daniel i trojica dostojanstvenika svojim licima proslavili Boga. Kušnja koja je za Krista uslijedila nakon kušnje prehrane također je predstavljala slavu.

I davao mu reče: Ako si Sin Božji, zapovjedi ovomu kamenu da postane kruh. A Isus mu odgovori govoreći: Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi Božjoj. I davao ga, odvevši ga na visoku goru, pokaza mu u jednom trenutku sva kraljevstva svijeta. I davao mu reče: Tebi ću dati svu ovu vlast i slavu njihovu, jer je meni predana, i dajem je komu hoću. Ako se dakle meni pokloniš, sve će biti tvoje. A Isus odgovori i reče mu: Odlazi od mene, Sotono, jer pisano je: Gospodinu, Bogu svojem, klanjaj se i njemu jedinom služiti. Matej 4:3–8.

Nakon što je Krist prošao kušnju prehrane, Sotona mu je zatim ponudio „slavu“ svih kraljevstava svijeta, a Krist je umjesto toga izabrao proslaviti Kralja nad kraljevima. Adam i Eva pali su na prvoj kušnji te su odmah nastojali sakriti svoju golotinju smokvinim lišćem, jer više nisu očitovali Božju slavu, kako je bila predstavljena haljinom svjetlosti koju su prije nosili. Kada su Daniel i trojica njegovih drugova prošli kušnju prehrane, tada im je bilo dano „znanje i vještina u svakoj knjizi i mudrosti; a Daniel je imao razumijevanje u svim viđenjima i snovima.“

Položili su drugu kušnju, koja je bila vizualna kušnja što ju je proveo Melzar. U milleritskoj povijesti poruka drugoga anđela označila je razliku između onih koji su prihvatili i onih koji su odbacili poruku „glasa” koji više u pustinji, kako je predstavljena u Williamu Milleru. Proročki, milleritski pokret tada je postao vidljivi i jedini istiniti rog protestantizma, a oni koji su odbacili poruku i pokret postali su kćeri Rima. Izabrali su jesti prehranu i piti vino Babilona, nasuprot maloju knjizi. Na kraju tri godine, Daniel i dostojnici bili su dovedeni da im sudi Nabukodonozor.

A na kraju dana za koje je kralj rekao da ih treba dovesti, predstojnik dvorana dovede ih pred Nabukodonozora. I kralj razgovaraše s njima; i među svima njima ne nađe se nitko kao Danijel, Hananija, Mišael i Azarija; stoga su stajali pred kraljem. I u svim pitanjima mudrosti i razuma, o kojima ih je kralj ispitivao, nađe ih deset puta boljima od svih vračeva i zvjezdara koji su bili u svemu njegovu kraljevstvu. I Danijel osta sve do prve godine kralja Kira. Daniel 1:18–21.

Daniel i trojica dostojnih prošli su kušnju od „deset” dana, a zatim su, kada su položili svoj završni ispit/provjeru, bili nađeni „deset” puta mudrijima od svih ostalih.

Prvo poglavlje Daniela prvo je upućivanje na poruku prvoga anđela u knjizi koju sačinjavaju knjige Danijela i Otkrivenja. Ono posjeduje istovjetna obilježja kao i prvi anđeo iz četrnaestoga poglavlja Otkrivenja. Ono podupire istinu koja se prvi put spominje u prvome retku Otkrivenja, jer je Nabukodonozor dao poruku Ašpenazu, koji je potom dao poruku Melzaru, a koji je zatim stupio u odnos s Danielom. Otac je dao poruku Kristu, koji je potom dao poruku Gabrielu, a koji je zatim stupio u odnos s Ivanom.

Poruka koja se prenosi, a to je poruka koja se sada otpećuje, prepoznaje proces komuniciranja Oca Njegovoj crkvi. Prvo što Otac odlučuje prepoznati svojoj crkvi jest trostupanjski proces kušanja triju anđela. Božja proročka Riječ vrlo je pažljivo iznijela taj proces kroz nekoliko proročkih linija, a također i kroz povijest milerita. Ove su istine bitan element skrivene mane koja je bila u ruci anđela kada je sišao 11. rujna 2001.

Nemoguće je sudjelovati, a stoga i proći drugu kušnju, ako niste prošli prvu kušnju. Ta je istina jasno predočena u povijesti Krista i milerita. Drugo poglavlje Daniela jest druga kušnja, po kojoj će, kako kaže sestra White, „naša vječna sudbina biti odlučena”. Nadalje izjavljuje da je to kušnja koju moramo „proći prije nego budemo zapečaćeni”. Ta je kušnja sada gotovo dovršena.

Drugo poglavlje Daniela govori o kušnji slike Zvijeri, i sasvim je prikladno da to poglavlje govori o velikom kipu te da je samo zato što je Daniel prošao prehrambenu kušnju i bio blagoslovljen s „deset puta” većim „razumijevanjem” i „mudročću” mogao prepoznati tu kušnju. Kao i upozorenje o toj kušnji u spisima Ellen White, kušnja slike u drugom poglavlju Daniela kušnja je koja predstavlja posljedice života ili smrti.

Zbog toga se kralj razgnjevio i veoma razbjesnio te zapovjedio da se pobiju svi mudraci babilonski. I izišla je naredba da se mudraci pogube; i tražili su Daniela i njegove drugove da ih pogube. Daniel 2,12.13.

Postoji još nekoliko drugih proročkih pitanja u prvom poglavlju Daniela kojima se trebamo pozabaviti, a s tim ćemo pitanjima nastaviti u sljedećem članku.

„Vidjela sam skupinu koja je stajala dobro zaštićena i postojana, ne dajući nikakvu potporu onima koji bi htjeli uzdrmati utvrđenu vjeru tijela. Bog ih je gledao s odobravanjem. Pokazana su mi tri koraka — poruke prvoga, drugoga i trećega anđela. Moj anđeo pratilac reče: ‘Jao onome tko bi pomaknuo ijedan kamen ili maknuo ijednu pribadaču iz ovih poruka. Pravo razumijevanje ovih poruka od životne je važnosti. Sudbina duša ovisi o načinu na koji su one

primljene.' Ponovno sam bila povedena niz te poruke te sam vidjela kako je skupo Božji narod stekao svoje iskustvo. Ono je bilo zadobiveno kroz mnogo patnje i teške borbe. Bog ih je vodio korak po korak, sve dok ih nije postavio na čvrstu, nepomičnu platformu. Vidjela sam pojedince kako prilaze platformi i ispituju njezin temelj. Neki su s radošću odmah stupili na nju. Drugi su počeli nalaziti mane temelju. Željeli su da se učine poboljšanja, pa bi tada platforma bila savršenija, a narod mnogo sretniji. Neki su sišli s platforme da bi je ispitali te su izjavili da je pogrešno postavljena. Ali vidjela sam da su gotovo svi čvrsto stajali na platformi i opominjali one koji su sišli da prestanu sa svojim pritužbama; jer Bog je bio Glavni Graditelj, a oni su se borili protiv Njega. Pripovijedali su o čudesnom Božjem djelu koje ih je dovelo na čvrstu platformu te su, sjedinjeni, podigli oči k nebu i jakim glasom proslavili Boga. To je djelovalo na neke od onih koji su prigovarali i napustili platformu, te su oni, ponizna pogleda, ponovno stupili na nju.“

„Bila sam upućena natrag na naviještanje prvoga Kristova dolaska. Ivan je bio poslan u duhu i sili Ilijinoj da pripravi put Isusu. Oni koji su odbacili Ivanovo svjedočanstvo nisu imali koristi od Isusova naučavanja. Njihovo protivljenje poruci koja je proreкла Njegov dolazak dovelo ih je u položaj u kojem nisu mogli lako primiti ni najsnažnije dokaze da je On Mesija. Sotona je vodio one koji su odbacili Ivanovu poruku da odu još dalje, da odbace i razapnu Krista. Čineći to, doveli su se u stanje u kojem nisu mogli primiti blagoslov na dan Pedesetnice, koji bi ih poučio putu u nebesko svetište. Razdiranje hramskoga zastora pokazalo je da se židovske žrtve i obredi više neće primati. Velika Žrtva bila je prinesena i prihvaćena, a Duh Sveti, koji je sišao na dan Pedesetnice, prenio je misli učenika sa zemaljskoga svetišta na nebesko, kamo je Isus ušao svojom vlastitom krvlju, da izlije na svoje učenike dobrobiti svoga pomirenja. No Židovi su ostali u potpunoj tami. Izgubili su svu svjetlost koju su mogli imati o planu spasenja te su se i dalje uzdali u svoje beskorisne žrtve i prinose. Nebesko je svetište zauzelo mjesto zemaljskoga, ali oni nisu imali nikakva znanja o toj promjeni. Stoga nisu mogli imati koristi od Kristove službe posredovanja u Svetinji.“

„Mnogi sa zgražanjem promatraju postupak Židova u odbacivanju i razapinjanju Krista; i dok čitaju povijest njegova sramotnog zlostavljanja, misle da ga ljube i da ga ne bi zaniijekali kao Petar niti ga raspeli kao Židovi. Ali Bog, koji ispituje srca svih, stavio je na kušnju tu ljubav prema Isusu za koju su tvrdili da je osjećaju. Cijelo je Nebo s najdubljim zanimanjem promatralo kako je prihvaćena poruka prvoga anđela. Ali mnogi koji su tvrdili da ljube Isusa i koji su prolijevali suze dok su čitali izvještaj o križu, izrugivali su se radosnoj vijesti o njegovu dolasku. Umjesto da poruku prime s radošću, proglasili su je zabludom. Mrzili su one koji su ljubili njegov dolazak i isključili ih iz crkava. Oni koji su odbacili prvu poruku nisu mogli imati koristi od druge; niti su imali koristi od ponoćnog poklika, koji ih je trebao pripremiti da vjerom s Isusom uđu u Svetinju nad svetinjama nebeskoga Svetišta. A odbacivanjem dviju prijašnjih poruka tako su pomračili svoj razum da ne mogu vidjeti nikakvu svjetlost u poruci trećega anđela, koja pokazuje put u Svetinju nad svetinjama. Vidjela sam da su, kao što su Židovi razapeli Isusa, tako i nazivne crkve razapele ove poruke, i stoga nemaju nikakva znanja o putu u Svetinju nad svetinjama, niti mogu imati koristi od Isusove posredničke službe ondje. Poput Židova, koji su prinosili svoje beskorisne žrtve, oni uzdižu svoje beskorisne molitve prema odjeljku koji je Isus napustio; a Sotona, zadovoljan prijevarom, poprima religiozan karakter i usmjerava umove tih tobožnjih kršćana k sebi, djelujući svojom silom, svojim

znacima i lažnim čudesima, kako bi ih učvrstio u svojoj zamci.” *Early Writings*, 258–261.